

داراب بارگاهی
مدیرکل بیمه سلامت استان بوشهر

آمادگی بیمه‌های پایه سلامت برای مواجهه با سونامی سالمندی

تغییر ساختار سنی جمعیت یکی از مهم‌ترین تحولات پیش روی نظام سلامت کشور است. افزایش امید به زندگی، کاهش نرخ باروری و افزایش سهم سالمندان، ضرورت بازنگری در سیاست‌های بیمه‌ای و درمانی را بیش از گذشته آشکار کرده است.

سالمندی الزاماً به معنی بیماری نیست، اما احتمال بروز بیماری‌های مزمن، محدودیت‌های حرکتی، مشکلات بینایی و شنوایی و نیاز به خدمات توانبخشی را افزایش می‌دهد. بنابراین اگر نظام بیمه پایه سلامت از هم‌اکنون برای این تحول آماده نشود، در سال‌های آینده با افزایش قابل توجه هزینه‌های درمان و توانبخشی مواجه خواهد شد.

توانبخشی باید از یک خدمت جانبی به یکی از اجزای اصلی بسته خدمات سلامت تبدیل شود. فیزیوتراپی، کاردرمانی، گفتاردرمانی، خدمات شنوایی و بینایی، توانبخشی شناختی و مراقبت‌های طولانی‌مدت، در بسیاری از موارد می‌توانند استقلال فرد سالمند را حفظ کرده و نیاز به بستری و مراقبت‌های پرهزینه را کاهش دهند.

بیمه سلامت می‌تواند با توسعه پوشش این خدمات و خرید راهبردی از مراکز توانبخشی، ضمن کاهش فشار مالی بر خانوارها، زمینه تداوم زندگی مستقل سالمندان را فراهم کند.

از سوی دیگر، سیاست‌های بیمه‌ای باید از درمان صرف فاصله گرفته و بر پیشگیری و حفظ عملکرد تاکید کنند. شناسایی زودهنگام مشکلات، آموزش خودمراقبتی و حمایت از برنامه‌های فعال سالمندی می‌تواند هزینه‌های آتی نظام سلامت را کاهش دهد.

همچنین طراحی بسته‌های بیمه‌ای متناسب با نیاز سالمندان و توسعه خدمات در منزل می‌تواند اهمیت زیادی داشته باشد. بسیاری از سالمندان یا خانواده‌های آنان برای دریافت خدمات تخصصی با مشکلات رفت‌وآمد مواجه هستند و خدمات در منزل می‌تواند دسترسی آنان را افزایش دهد.

آمادگی برای سالمندی جمعیت، یک اقدام کوتاه‌مدت نیست؛ بلکه نیازمند برنامه‌ریزی بلندمدت، تامین منابع پایدار و همکاری میان بیمه‌ها، وزارت بهداشت، مراکز توانبخشی و سایر دستگاه‌های مرتبط است.

نظام بیمه سلامت آینده باید نظامی باشد که نه‌تنها هزینه بیماری سالمندان را پرداخت می‌کند، بلکه برای حفظ استقلال، کیفیت زندگی و کرامت آنان نیز سرمایه‌گذاری می‌کند.